

Arrest

nr. 337 616 van 12 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X,
handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind,
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind, X, die verklaart zonder nationaliteit te zijn, op 6 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. DE BLOCK, die *loco* advocaat P. DE BLOCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers moeder diende op 12 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 juli 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad in beroep bevestigd (RvV 9 januari 2024, nr. X).

1.2. Verzoekers moeder, die van verzoeker beviel begin maart 2024 diende op 2 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming namens verzoeker in.

1.3. Op 5 maart 2025 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 5 maart 2025 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Jouw moeder werd, in de hoedanigheid van voogd, in jouw hoofde gehoord op het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna CGVS) op 05 februari 2025 van 10u38 tot 12u25. Het persoonlijk onderhoud verliep in het Engels. Jouw advocaat, meester DE BLOCK Pieter-Jan was gedurende het hele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Jouw moeder S.M., die de Nigeriaanse nationaliteit bezit, verklaarde in jouw hoofde dat je op [...] maart 2024 bent geboren in Brussel. Je bent dus minderjarig.

Op 12 juli 2021 diende jouw moeder in België een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 juli 2023 nam het CGVS in het verzoek van jouw moeder een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd op 9 januari 2024 in haar arrest met nummer 299688.

Op 2 mei 2024 diende jouw moeder een verzoek om internationale bescherming in in jouw hoofde.

In België had je sinds jouw geboorte enkele medische problemen. Zo werd je met 6 vingers geboren aan één hand en werd deze vinger met een operatie verwijderd. Daarnaast zijn er indicaties dat je mogelijks een hartprobleem hebt en een probleem aan jouw tanden, waarvoor je op éénjarige leeftijd op controle moet bij de arts. Jouw moeder verklaarde een vrees in jouw hoofde bij terugkeer naar Nigeria omdat ze zelf nog steeds problemen heeft met haar familie zoals ze verklaarde in haar eigen verzoek en omdat ze niemand meer heeft in Nigeria die haar kan ondersteunen. Jouw moeder weet niet wat met jou zou gebeuren bij terugkeer naar Nigeria omdat je nog een baby bent.

Ter staving van jouw verzoek legde jouw moeder een uittreksel van jouw Belgische geboorteakte neer, en enkele documenten met betrekking tot jouw medische opvolging in België en de opvolging door Kind & Gezin.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit jouw dossier blijkt immers dat je slechts ongeveer 1 jaar en 1 maand oud bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder en tevens jouw voogd, S.M., gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming aangezien je wegens jouw jonge leeftijd nog niet kan praten en dus niet over de capaciteiten of het onderscheidingsvermogen beschikt om een persoonlijk onderhoud af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Vooreerst merkt het CGVS op dat jouw verzoek om internationale bescherming dient beoordeeld te worden ten aanzien van Nigeria. Hoewel jouw nationaliteit bij de registratie van jouw verzoek bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd geregistreerd als "nationaliteit onbepaald", stelt het CGVS vast dat je het kind bent van een moeder met de Nigeriaanse nationaliteit. Gelet op de nationaliteitswetgeving in Nigeria (hier toegevoegd aan het administratief dossier), heb jij in navolging van jouw Nigeriaanse moeder evenzeer recht op de Nigeriaanse nationaliteit. Artikel 25 van hoofdstuk III van de Nigeriaanse grondwet zegt immers:

"« 25. (1) The following persons are citizens of Nigeria by birth-namely-

(a) every person born in Nigeria before the date of independence, either of whose parents or any of whose grandparents belongs or belonged to a community indigenous to Nigeria; Provided that a person shall not become a citizen of Nigeria by virtue of this section if neither of his parents nor any of his grandparents was born in Nigeria.

(b) every person born in Nigeria after the date of independence either of whose parents or any of whose grandparents is a citizen of Nigeria; and

(c) every person born outside Nigeria either of whose parents is a citizen of Nigeria.

Op jouw Belgische geboortecertificaat staat overigens enkel de naam van jouw moeder vermeld. Jouw biologische vader, C.L., over wie jouw moeder verklaarde dat hij van Congolese origine is en die intussen de Belgische nationaliteit zou hebben (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 05/02/2025 (hierna NPO)

p.5-6), heeft je niet officieel als zijn kind erkend en staat niet op jouw geboorteakte. Bijgevolg kan het CGVS geen rekening houden met de nationaliteit(en) van jouw biologische vader.

Aldus gaat het CGVS er van uit dat je, in navolging van jouw moeder, eveneens de Nigeriaanse nationaliteit hebt en jouw verzoek ten aanzien van Nigeria dient beoordeeld te worden.

Het CGVS stelt vast dat jouw moeder in jouw hoofde onvoldoende elementen naar voor heeft gebracht om te besluiten in jouw hoofde tot een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Jouw moeder verklaarde dat ze voor jou een terugkeer naar Nigeria vreest omwille van dezelfde problemen die ze in haar eigen verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet (NPO p. 14-15). Het verzoek van jouw moeder werd echter afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire bescherming omdat ze er niet in geslaagd was haar problemen ten aanzien van haar familie aannemelijk te maken. Het CGVS en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwezen hierbij naar de verschillende vaagheden en onwetendheden in de verklaringen van jouw moeder die de geloofwaardigheid van haar relaas – met name dat ze in Nigeria gedwongen uitgethuwelijk werd – compleet onderuithaalden. Bijgevolg maakt jouw moeder met de loutere verwijzing naar haar eigen – reeds ongeloofwaardig bevonden – problemen ook in jouw hoofde geen vrees aannemelijk ten aanzien van Nigeria.

Daarnaast verklaarde jouw moeder dat ze met jou niet naar Nigeria kan terugkeren omdat ze er niemand heeft om haar te ondersteunen (NPO p.14). Ook deze reden is niet voldoende om te spreken van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Jouw moeder beweert dat ze niet meer op haar familie kan steunen omwille van haar eigen problemen, zoals ze verklaarde in haar eerste verzoek. Echter, opnieuw dient te worden gewezen op de beoordeling van het eigen verzoek van jouw moeder en de problemen met haar familie die door het CGVS ongeloofwaardig werden geacht. Dat jouw moeder niemand meer zou hebben in Nigeria – haar land van herkomst, waar ze is geboren en getogen – is een loutere bewering die ze op geen enkele manier concreet aantoonst.

Verder haalde jouw moeder geen andere motieven aan in jouw hoofde en verklaarde ze enkel dat ze niet weet wat je in Nigeria zou kunnen overkomen omdat je nog een baby bent (NPO p. 15).

Ook omtrent jouw medische problemen die in België bij jouw geboorte werden vastgesteld, haalde jouw moeder geen concrete vrees bij terugkeer naar Nigeria aan. Verder kan hierbij worden opgemerkt dat je je voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Ter staving van jouw verzoek legde jouw moeder een kopie neer van jouw Belgische geboorteakte. Dit document bevat enkel jouw identiteitsgegevens en informatie over jouw geboorte in België, maar toont verder je problemen ten aanzien van Nigeria niet aan. Daarnaast legde jouw moeder enkele documenten neer met betrekking tot jouw opvolging in België door Kind & Gezin en met betrekking tot jouw medische problemen. Uit deze documenten blijkt dat je in België na jouw geboorte werd geopereerd om een zesde vinger te verwijderen. Jouw moeder verklaarde hierover dat deze operatie met succes is verlopen en dat je hier nu geen problemen meer van kent (NPO p.12-14). Verder blijkt dat je in België de nodige vaccinaties kreeg en dat je bij de dokter nog zal worden opgevolgd in verband met een mogelijks hartprobleem en een mogelijks probleem met je gebit (schisis), zoals ook jouw moeder verklaarde (NPO p. 13). Deze mogelijke medische problemen hebben zich op dit moment nog niet concreet gemanifesteerd. Bovendien tonen ook deze medische documenten geen concrete vrees bij terugkeer naar Nigeria aan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en

splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Jouw moeder bracht in jouw hoofde zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op wat voorafgaat, maakte jouw moeder in jouw hoofde geenszins aannemelijk dat in jouw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen of dat je bij een eventuele terugkeer naar Nigeria een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd je de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar je werden verstuurd op 06 februari 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- *Artikel 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;*
- *Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955);*
- *Artikel 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003;*
- *Materiële motiveringsplicht ;*
- *Zorgvuldigheidsbeginsel ;*
- *Verbod van willekeur”.*

Verzoeker doet een theoretische uiteenzetting van deze artikelen.

Dat het CGVS in de bestreden beslissing faalt in het kader van de motiveringsplicht. Overwegende dat immers door het CGVS de algemene veiligheidssituatie in Nigeria deels werd geschetst middels EASO “Country Guidance note Nigeria 2021”. Dat een gedeelte van deze informatie op heden enerzijds achterhaald is en anderzijds te algemeen is. Dat door het CGVS geen enkele bron wordt aangehaald waaruit de veiligheidssituatie voor verzoeker - bij een eventuele terugkeer – op ondubbelzinnige wijze kan worden afgeleid. Dat immers geen rekening gehouden wordt met het feit dat Nigeria een groot land is en er sprake is van grote verschillen in veiligheid naargelang het gebied in kwestie.

Dat tevens de aanwezigheid van Boko Haram sterk verschilt van regio tot regio. Dat bovendien ook geen vestigingsalternatief werd voorgesteld door het CGVS. Dat te weinig rekening wordt gehouden met het bijzonder kwetsbaar karakter waarmee verzoeker is behept. Met name een zeer jong kind met zware gezondheidsproblemen. Dat evenmin werd nagegaan in hoeverre de ontstentenis van toegang tot de juiste adequate medische dienstverlening in Nigeria een potentiële schending van artikel 3 van het EVRM zou kunnen uitmaken.

Er bestaat een risico dat verzoeker wordt gedood door Boko Haram.

In casu verliet de moeder van verzoeker Nigeria omwille van het feit dat zij de algemene veiligheidssituatie in Nigeria vreest en verder ook haar familieleden. Het betreft dus een probleem dat ernstig is en een risico voor zijn vrijheid en veiligheid vormt. Zelfs indien er niet met absolute zekerheid zou kunnen worden vastgesteld dat de moeder van verzoeker in Nigeria niet zou worden gedood indien zij daar was gebleven, dan nog dient op zijn minst te worden vastgesteld dat het plotse vertrek van de moeder van verzoeker uit haar land van herkomst getuigt van een zeker gevaar voor de moeder van verzoeker en dus ook voor hem.

In onderhavig geval heeft verzoeker in eerste instantie een ernstige vrees om te worden vermoord in Nigeria. Dat verzoeker wordt bedreigd door de aanwezigheid van onder andere Boko Haram en familieleden van zijn moeder. Dat hij zich onder geen enkel beding zal kunnen beroepen op de Nigeriaanse overheid teneinde hem een adequate bescherming te bieden tegen zijn risico op “*vervolging*”. Dat verzoeker evenmin bij familie zal kunnen gaan aankloppen.

Verzoeker citeert uit landeninformatie aangaande de activiteit van Boko Haram in Nigeria en rechtspraak van de Raad en het EHRM.

Dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat de moeder van verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens en het feit dat de verklaringen als ongeloofwaardig en niet ernstig worden afgedaan. Verzoeker merkt op dat zijn moeder de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat zij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn. Zij stelt dat zij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld, maar meent dat hij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten. Tevens voert verzoeker aan dat van haar niet kan worden verwacht dat zij alle elementen die zij aanvoert, bewijst. Verzoeker benadrukt tenslotte dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Derhalve hekelt verzoeker het feit dat het CGVS de verklaringen van zijn moeder zomaar éézijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig.

Verder dient te worden opgemerkt dat het CGVS een actieve samenwerkingsplicht heeft met de verzoeker. De bewijsstandaard in asielrecht ligt lager dan in andere rechtstakken. Feiten dienen niet met stellige zekerheid maar met mate van waarschijnlijkheid bewezen worden, wat dus ruimte voor twijfel toelaat. Een belangrijk principe in het asielrecht is dat twijfel in het voordeel van de asielzoeker speelt.

Dat de moeder van verzoeker vooreerst blijft bij de verklaringen die zij heeft afgelegd tijdens haar gehele asielprocedure. Dat zij overigens aangeeft onder immense stress te hebben gestaan tijdens het moment van haar interviews door de asielinstanties en dat deze stress er potentieel toe heeft geleid dat zij enkele onduidelijke of vage verklaringen heeft afgelegd. Dat zij echter vasthoudt aan de verklaringen die zij heeft gedaan en formeel is over dat zij nooit wetens en willens gelogen heeft. Dat haar verklaringen dienen te worden geïnterpreteerd vanuit zijn specifieke achtergrond, leeftijd, scholingsgraad en algemene kennis. Dat zij bovendien verward overkwam tijdens het gehoor. Dat bovendien, gelet op haar vlucht, moet worden aangenomen dat verzoeker ernstige problemen kent in het land van herkomst. De moeder van verzoeker is bovendien introvert en lijdt aan psychologisch trauma. Dat het haar bovendien ook ontbreekt aan initiatief. Dat zij iemand is die steeds een afwachterende houding aanneemt. Dat de afgelegde verklaringen en het traject van haar asioldossier gekaderd moet worden naar haar specifieke persoonlijkheid.

Dat rekening dient gehouden te worden met de specifieke medische problematiek voor verzoeker en het gebrek aan familiaal netwerk bij een eventueel vertrek naar Nigeria. Dat er immers geen vangnet voor verzoeker bestaat, noch in het hebben van een familiaal netwerk waarop hij kan terugvallen, noch kan er met zekerheid worden aangenomen dat hij recht zal hebben op de toegang tot de medische dienstverlening. Te meer omdat hij tot dusver niet over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt. Dat immers Nigeriaanse vluchtelingen die terugkeren naar hun land kunnen te maken krijgen met verschillende vormen van discriminatie en sociale uitdagingen, afhankelijk van hun achtergrond en omstandigheden. Verzoeker citeert uit een artikel. Concluderend is dat er zeker sprake is van discriminatie of daartoe minstens een risico bestaat voor specifieke groepen zij zonder familiale netwerken. De combinatie van sociale stigma's, economische kwetsbaarheid en beperkte overheidsbescherming vormt de grootste uitdaging. Verder is de medische toegankelijkheid voor teruggekeerde vluchtelingen sterk afhankelijk van locatie en de aanwezigheid van internationale hulporganisaties. Structurele overheidszorg blijft ontoereikend, vooral in door conflicten getroffen gebieden. Dat de gebrekkige toegang bij een eventuele terugkeer een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM uitmaakt.

Het CGVS heeft niet alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen heeft geanalyseerd en niet heeft onderzocht of verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden. Bovendien heeft het CGVS de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van verzoeker, de daden waaraan zij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen, niet onderzocht en ook niet de vraag of zij sedert zij haar land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die haar zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien zij naar haar land van herkomst zou terugkeren. Het CGVS heeft dus geenszins het asielrelaas van verzoeker beoordeeld en heeft niet nagegaan in welke situatie verzoeker in Nigeria zou terechtkomen en heeft dus niet voldoende voldaan aan haar onderzoeksplicht. Uit bovenstaande overwegingen blijkt dat de vrees van verzoeker vaststaat. Derhalve dient aan verzoeker de status van vluchteling, minstens de subsidiaire bescherming te worden toegekend.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader

van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoeker stelt dat er geen rekening is gehouden met het feit dat zijn moeder verward en ernstig getraumatiseerd is, merkt de Raad vooreerst op dat nergens werd aangetoond dat het geheugen van verzoekers moeder dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoeker brengt verder desbetreffend geen enkel bewijs bij. Bovendien maakte niemand enige opmerking hierover tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoeker toont aldus niet aan de gezondheidstoestand van zijn moeder van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Verder mag los van de vaststelling dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard kan gaan met enige mate van stress, van verzoekers moeder redelijkerwijze worden verwacht dat zij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot gebeurtenissen die de essentie van verzoekers relaas uitmaken. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit niet het geval.

Verzoeker wijst op zijn medische problematiek. De bestreden beslissing oordeelde hierover echter terecht het volgende: *“Ook omtrent jouw medische problemen die in België bij jouw geboorte werden vastgesteld, haalde jouw moeder geen concrete vrees bij terugkeer naar Nigeria aan. Verder kan hierbij worden opgemerkt dat je je voor de beoordeling van medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”*

In zoverre verzoeker poneert dat hij bij terugkeer naar Nigeria te maken zal krijgen met discriminatie als teruggekeerde vluchteling zonder familiaal netwerk, o.a. op vlak van gezondheidszorg en overheidszorg, merkt de Raad vooreerst op dat om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. *In casu* is dit niet het geval.

In zoverre verzoeker wijst op de samenwerkingsplicht die vervat ligt in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van *“gedeelde bewijslast”* is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd.

Verzoeker moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op voorgaande vaststellingen en gelet op het feit dat verzoeker geen andere dienstige argumenten aanvoert ter weerlegging van de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, neemt de Raad deze over.

Verzoeker stelt tot slot nog dat er geen intern vestigingsalternatief werd voorgesteld in de bestreden beslissing. Aangezien verzoekers vrees voor vervolging bij terugkeer naar Nigeria echter niet aannemelijk werd bevonden, is er geen aanleiding om een dergelijk alternatief te onderzoeken of voor te stellen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waarnaar ook de bestreden beslissing verwijst, en waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "*loutere aanwezigheid*" in deze deelstaten, zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit landeninformatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "*Nigeria Country Focus*" van juli 2024).

Uit dit EUAA-rapport blijkt dat voor burgers in de deelstaat Edo State actueel er geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker er nog op wijst dat hij geen netwerk zal hebben bij een terugkeer naar Nigeria verwijst de Raad naar de reeds gedane vaststellingen in zijn arrest van 9 januari 2024. Verzoekers moeder slaagde er immers niet in haar problemen ten aanzien van haar familie aannemelijk te maken, waardoor evenmin kan worden aangenomen dat zij geen netwerk meer zou hebben aldaar.

Er zijn verder geen persoonlijke omstandigheden aan de orde die voor verzoeker het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP